

SZEPESI ATTILA

A sátán szavai

Gyűljetek csak fiaim, csemetéim,
sokasodjatok.
Ti arc nélküliek,
tekintet és sugallat nélküliek,
ábránd nélküliek,
ágyútölteléknek valók.
Ej boldkóros lidércei,
félálomi rémek,
bőszek és bávák,
sértettek, böfögők, kimosdottan is piszkosak,
vámprífogú álszüzecskek és nyájas hiénapofák,
hisztérikusán föl-le masírozók.
Kannibál humanisták, konzervzenében reklámfőnökök,
órabéres próféták,
Isten lelencei,
nyakkendős csatornatöltelékek,
lélek- és látomáskufárok.
Legyen tiétek ez az elszabadult planéta,
a gazdátlan glóbusz,
tudás kóklerei,
a naprendszer harmadik bolygója:
a hajdan zöld vadon,
liget és tenger.
Hegyélen a szélzúgás,
a lombok terebélye meg a verőfény,
tücsökszó.
A hemzsegő tenyészet,
halak nyüzsgése, robajló szárnyaké, patáké.
A föld gyomrában forttyogó olaj,
a kristály drágakő,
az elszabadult energia:
tűzvész, atommáglya, lézersugár.
Rabló és ragadozó falkanépem,
áradj el a pusztaságon,
pakold ki a föld méhét, a zajló vizeket,
a szárnyakat horzsoló levegőt.
Rejtőzz a harsány jelszavak mögé,
a tömjénfüst mögé, mint jötevő,
a csodavárók emberforma álcája mögé,
a futurológusok felelőtlen fecsegése mögé,
te falánk dögevő, haladás papja,

kiveszõ regékkel és dallamokkal töltekezõ bolond.
 Tagadd meg a dadogó szentet, az őrzõ királyt,
 a mesterembert és a csörgõsipkás habókost.
 Hirdesd: dúlásod teremtés,
 rablásod ajándékozás,
 ha gyilkolsz, te vagy az életadó,
 s a gazda jogán törvénykezel minden orzott birtokon,
 feldúlt templomon, temetõn.
 Uralkodj a szertebúzló szeméten,
 ragadd el a rózsza és kereszt jelét,
 holdsarlót, napkorongot, csillagot.
 Te országolj alatta,
 te ítélezz,
 te olvass jövõt a messi zodiákuson.
 Tömeglélekké tömbösülj,
 zabálj és szellentsz szavakat,
 kiégtek úgyis a hajdan fénylõ igék,
 poéták révült dalai,
 kerge igricek lantpengetése.
 Árucikk lett a bölcsek lázbeteg tanítása,
 húnnyó zsarátnok,
 vásári limlom, piaci portéka,
 a teremtéshez nincsen köze többé:
 csak imamalom kopogása, unott verkliszó
 valami régmúlti édenrõl, ami sohase volt.
 Bújj hullafoltos vigyorod mögé
 és iramodj előre,
 csak semmi aggály, köldöknézés, hõkölés,
 gyerünk:
 tiéd a harc és dáridó,
 minden megerõszakolt álom és elkapart csecsemõ,
 farsangi füst és részeg handabanda,
 országhatár, kivert fogsor,
 kiveszõ nép és anyanyelv.
 Tiéd a holnap,
 tiéd a tegnap,
 tiéd a birtok,
 tiéd a hatalom,
 tiéd a törvény,
 tiéd az ország.
 Tiéd ez a vérzõ és depressziós planéta.